

Hlavní téma obou autorek představuje relativně uzavřený svět hlavní ženské postavy, do kterého vstupují další postavy, spoluutvářející charakter jejího světa. Hlavní hrdinka románu *Pianistka* Erika Kohut žije ve třiceti letech stále se svoji matkou, pro kterou je nejen dítětem, ale i partnerem, přítelkyní či pacientkou. Erika nesmí vést svůj vlastní život, ztratila svoji vnitřní svobodu i právo sama se rozhodovat. Postupem času ztrácí však i sílu klást matce odpor a poslouchá, ačkoliv duševně pomalu umírá. Každá minuta jejího život patří matce a ona ví, že jí nikdy nebude dovoleno tento nezdravě pevný a vzájemný vztah opustit.

Tento neúnosný způsob života jí donutí vést tajný život, ve kterém zkouší sama žít, myslet, snít a toužit, kdy poznává nástrahy a strasti života v podobě konkurence jejích mladých a atraktivních studentek či kolegů na vídeňské konzervatoři, probouzí se v ní vášně a ženskost ve vztahu k žákovi Klemmerovi, či navštěvuje peep-show na okraji Vídně, kde bez zájmu sleduje cizí ženy stejně jako milující se páry v okolí Prateru. Tento život patří výhradně jí.